

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. évi január hó 28. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Szolnoki Törvényszék 2013. évi május hó 27. napján kihirdetett 6.B.966/2012/29. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint:

A testi sértés büntettének törvényhelye (Btk. 164. § (1) és (8) bekezdés I. fordulat).

A feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A nyilvános ülésen 6 000 (hatezer) Ft, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A vádlott születési dátumának napja helyesen --, míg lakcíme: szám, tartózkodási helye ... szám.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen vádlott és a védője jelentettek be fellebbezést enyhítés végett.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette, a Debreceni Fellebbviteli Főügyészség annak megváltoztatását csupán annyiban indítványozta, hogy „az ítélet rendelkező részében a Be. 258. § (2) bekezdés e/ pontja, valamint a Bvtvr. 126. § (2) bekezdés c/ pontjára tekintettel azt is tüntesse fel az ítéltábla, hogy a kiszabott büntetésből a vádlott csak a büntetés háromnegyed részének kiállása után bocsátható feltételes szabadságra az 1978. évi IV. törvény 47. § (2) bekezdés II. fordulata alapján.". Az 5. sorszámú átiratában ezen

indítványát akként változtatta meg, hogy álláspontja szerint a vádlott cselekményeit az ítélet tábla az új Btk. - 2012. évi C. törvény - alapján bírálja el.

Az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 361. §-ában írt nyilvános ülés keretében az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében.

Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a vonatkozó perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a büntetőeljárást.

A törvényszék által rögzített tényállás azonban kis részben hiányos (Be. 351. § (2) bekezdés b/ pont), ezért az ítélet tábla a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - az iratok tartalma alapján - azt kiegészíti a következők szerint:

- A vádlott 2000. évtől kezdődően 11 alkalommal volt büntetve.
- Az 1. sorszám alatt rögzített összbüntetés lopások miatt kiszabott büntetéseket foglalt összbüntetésbe.
- A vádlott nem minősül alkoholbetegnek, legfeljebb szociális ivónak tekintendő (nyomozati iratok 287. oldal).
- A vádlott a bűncselekmény elkövetésekor 171. cm magas és 87 kg testsúlyú volt, míg a látássérült sértett 163 cm és 82 kg (16. jegyzőkönyv 6. oldal 4., 5. bekezdései).
- Az ítélet 7. oldal 5. bekezdésben foglaltakat az ítélet tábla a tényállás részének tekinti.

Az így kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítélet tábla a törvényszék ítéletét ezen kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

Maradéktalanul eleget tett az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének, feltárta az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, azokat mérlegelési körébe vonta, valamint egyenként és összességükben is megfelelően értékelte.

Részletes és meggyőző indokát adta továbbá annak, hogy a tényállása alapjául mely bizonyítékokat és miért fogadott el. A törvényszék indokait az ítélet tábla is osztja azzal, hogy egyetlen leírási hibát szükséges pontosítani, nevezetesen az ítélet 4. oldal utolsó bekezdés 1. sorában a „vádlott” szót „sértett”-re.

Okszerűen vont következtetést a törvényszék a vádlott bűnösségére, és törvényes az általa megvalósított bűncselekmény jogi minősítése is.

Itt tér ki az ítélet tábla arra, hogy a vádlott cselekményének az elbírálásakor az 1978. évi IV. - elkövetéskori - törvény helyett a fellebbviteli főügyészség 5. sorszámú átiratában foglaltakkal egyetértve a 2012. évi C. törvény rendelkezéseit alkalmazta, s ezért a törvényszék által helyesen minősített cselekmény törvényhelyét a Btk. 164. § (1) bekezdés és (8) bekezdés I. fordulatában jelölte meg. A Btk. 2. §-a értelmében ha az elbírálásakor hatályban lévő új törvény szerint a cselekmény enyhébben bírálendő el, akkor az új

törvényt kell alkalmazni. A feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés ezen elbírálás fogalmába tartozik [4/2013. (X.14.) BK vélemény]. A börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésből a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon esedékes a 2013. július 1. napjától hatályos Btk. 38. §-a (2) bekezdésének a pontja alapján. Az 1978. évi IV. törvény 47. §-a (2) bekezdésének II. fordulata akként rendelkezik, hogy a börtönbüntetés legalább háromnegyed részének kitöltése után nyílik meg a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége. Kizárólag ezen ok indokolta az elbíráláskori törvény alkalmazását.

Többségében helyesen tárta fel a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban további súlyosítóként értékelendő még a cselekmény garázda jellege, míg e körből az ítéletábra a tényállás kiegészítésben írtakra figyelemmel mellőzi a „gyengébb fizikumú” sértett sérelmére történő elkövetést.

A törvényszék a büntetés kiszabása körében megfelelően értékelte a vádlott személyi társadalomra veszélyességét, az általa megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyát, a bűnösségének a fokát, és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményeket is akkor, amikor a büntetés céljait 5 év börtönbüntetés és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés összehatásával látta elérhetőnek. Az ítéletábra ezen középértékben meghatározott szabadságvesztés enyhítésére nem látott alapot, a vádlott előélete, illetőleg a súlyosító körülmények nagyobb száma, valamint nyomatékára tekintettel.

A törvényszék egyéb rendelkezései törvényesek.

A Be. 258. § (2) bekezdés e/ pontja értelmében az ítéletábra a Btk. 38. § (2) bekezdés a/ pontja alapján rögzítette a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi időpontját is.

Az ítéletábra ezt követően a 2012. évi C. törvény 1978. évi IV. törvényben foglaltaktól eltérő törvényhelyeit tünteti fel, a börtönfokozatnál a Btk. 37. § (2) bekezdés a/ pontját, a középértékes büntetés kiszabásánál a Btk. 80. § (2) bekezdését, a beszámításnál a Btk. 92. § (1) - (2) bekezdéseit, a közügyektől eltiltásnál a Btk. 61-62. §-ait, az elkobzásnál a Btk. 72. § (1) bekezdés a/ pontját.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Végül feltüntette az ítéletábra a vádlott pontos születési dátumát, továbbá lakó és tartózkodási helyének címeit.

Debrecen, 2014. évi január hó 28. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Szolnoki Törvényszék 6.B.966/2012/29. számú ítélete az ítéletábra ítéletében írt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtandó.

Debrecen, 2014. évi január hó 28. napján

Dr. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Kiadó.